

DAMEJEANNE : Daar op 't einde van de straat. Dat is bijgod de heer Robert van Essex, met zijn wit paard en het pist niet ! Wat een schoon postuur. En hij is met heel zijnen troep rebellen. Wat 'n schone vent ! Ze komen af in processie, en alle mannen en vrouwen juichen hem toe.

MARTA : Geef hier, maar ja, ze zijn gewapend, hun vuisten in de lucht en zij vragen de mensen om mee op te trekken.

EGERTON : Alle duivels ! We hadden ze zo snel niet verwacht !

ELISABETH : Neem mij niet kwalijk, ik eerst ... dat ding is van mij, laat mij kijken.

EGERTON : Ja natuurlijk, neem mij niet kwalijk.

DAMEJEANNE : *(Zij haalt een kijker uit haar tas tevoorschijn.)* Kijk, kijk, majesteit, volgens mij is 't deze keer niet voor te lachen, ohlala !

ELISABETH : Waar heb jij die kijker vandaan ?

DAMEJEANNE : Die is van mij, in Brussel verkopen ze die op de Grote Markt, aan de kraampjes en bij tien mannekes pis krijgt ge d'r één kadeau, maar pas op, dat is een militair geheim !

ELISABETH : En daar heb je werkelijk Robert van Essex, zelfzeker en arrogant. Hij heeft zijn paleis durven verlaten, gewapend met heel zijn groep komen ze van de Bartholomeusbrug.

EGERTON : Neemt u mij niet kwalijk maar ik moet er onmiddellijk vandoor. Ik moet met Hellington de tegenaanval organiseren.

DAMEJEANNE : Ik ga mee tot aan de deur.

ELISABETH : Jullie organiseren niemandal. De orders zijn : niemand doet iets ! Laat ze maar wat razen en laat ze zich maar te goed doen aan de toejuichingen van hoeren en marktkramers.

DAMEJEANNE : Bravo majesteit, en bij 't eerste kanonschot gaan ze zich bepissen van de schrik, nog veel erger dan dat paard.

ELISABETH : Een ding moet je doen, Egerton. Ga naar Cecil en beveel hem de voorzitter van de kamer en het hoofd van het opperste gerechtshof naar Essex te sturen. Ze moeten aan Graaf Robert de volgende boodschap overmaken. Neem akte : ...

DAMEJEANNE : Als madame wil ordonneren, zal ik wel noteren.

ELISABETH : "Wij komen uit naam van ..."

DAMEJEANNE : Moment, majesteit, dat ik er het adres opzet. "Mijnheer de Graaf van Essex, Paleis ..."

ELISABETH : Dat adres is niet nodig. Twee Lords zullen hem persoonlijk overhandigen, het adres is niet nodig.

DAMEJEANNE : Maar madame, als die Lords verloren lopen, of als ze die brief verloren doen ? En daarbij met het adres erop kost het maar evenveel.

ELISABETH : Wel haast je dan !

DAMEJEANNE : "Aan de Graaf van Essex eigenhandig overhandigd in zijn eigen handen."

ELISABETH : "Wij komen ..."

DAMEJEANNE : "Wij komen ..."

ELISABETH : "... uit naam van ..."

DAMEJEANNE : "... uit de naam van ... de koningin !"

ELISABETH : "... de koningin."

DAMEJEANNE : Ik had het geraden !

ELISABETH : "En wij willen ..."

DAMEJEANNE : "En wij willen uw naam weten, voornaam, familienaam, bijnaam, achternaam ?"

ELISABETH : Hou op met die stomiteiten ! "En wij willen weten waarom ..."

DAMEJEANNE : "En wij willen weten waarom ... punt." Dat is zo klaar als pompwater.

ELISABETH : Waarom punt ? Dat heb ik toch niet gedikteerd ?

DAMEJEANNE : Madame, de zin is gedaan.

ELISABETH : Bijlange niet, ik ga door.

DAMEJEANNE : Komma dus !

ELISABETH : Geen komma !

DAMEJEANNE : Punt komma ?

ELISABETH : Geen punt en geen komma.

DAMEJEANNE : Uitroepingstekens !

ELISABETH : Nee, geen leestekens.

DAMEJEANNE : Maar wat moet ik dan doen met dat punt dat er al staat ? Maar ja ... moet ik er een bloemetje van maken ?

ELISABETH : Stilte. "Wij komen uit naam van de koningin en willen de reden kennen van deze algemene opstand."

DAMEJEANNE : "... van deze gemene opstand."

ELISABETH : "Algemene opstand."

DAMEJEANNE : "... gemene opstand."

ELISABETH : "Algemene opstand !"

DAMEJEANNE : "Aha ... al de gemene opstanden ..." Opstand is natuurlijk altijd gemeen als ge 't zo bezieet, bon ...

ELISABETH : "De koningin ..."

DAMEJEANNE : Nog een koningin ?